

ಅಬ್ರಾಹಮ್ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿದ್ದ. ಹೋಲಿ ಟ್ರಿನಿಟಿ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿವಾಹ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಬಿಳಿ ಜನರಲ್ಲಿ, ವಧುವಿನ ಉಡುಪು ವಿಶೇಷ ಡಿಸೈನ್‌ನ ಬಿಳಿ ಗೌನ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ತುಂಬಾ ಭವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮಲಯಾಳಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ವಧು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಉಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಬಂಗಾರದ ಜರತಾರಿ ಅಂಚಿನ ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟೆ. ಅಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿದ ತಲೆಗೂದಲುಗಳನ್ನು ಹೂಮಾಲೆಯಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡೆ, ತಲೆಗೆ ತೆಳು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದೆ...

ಪಾಲ್ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಇಂದು ನಾನು ಸ್ವರ್ತ, ಮಿಡಿ ಮತ್ತು ಜೀನ್ಸ್ ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆಗ ನನ್ನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಉಡುಪು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕ್ರಮೇಣ ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಸಹ ತನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅಮ್ಮ ಇರಬೇಕಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕುಂಜಮ್ಮಾ ನಕ್ಕಳು, ನರ್ತಿಸಿದಳು, ರೋದಿಸಿದಳು. ಪಾಪುನ್ ಮಗಳು ವಿಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಹುಡುಗಿಯಾದಳು. ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಉಪಾಹಾರದ ನಂತರ ಡಿಸ್ಕೋಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮಿಸೆಸ್ ಕೊಕ್ಲನ್ ಆಗಿ ಮಲಪ್ಪುರಮ್‌ನಿಂದ ತಿರೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ಸಂತಸಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರೀತಿಯು ಗೆಳೆಯ, ಅದು 1985 ರ ಸಮಯ... ನಾನು ಇಷ್ಟುತನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಲಚ್ಚೆಯ ವಧುವಾಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಕೊಕ್ಲನ್, ಇಂಡಿಯಾ ಬೈಬಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಅಂಡ್ ಸೆಮಿನರಿ, ತಿರುವಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಿಶನರಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಂತಿಮ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರ ಇಂಟರ್‌ನಿಶಿಪ್ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾದ ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರವೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಂಟರ್‌ನಿಶಿಪ್ ಮುಗಿಸಲು ತಿರೂರಿನಿಂದ ತಿರುವಲ್ಲಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೌಮಾರ್ಯವನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನಿಡೀ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಸುಂದರ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಅವರು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ.

ಅಬ್ರಾಹಮ್‌ನ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಅತ್ತೆ-ಮಾವನೊಂದಿಗೆ ತಿರೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅತ್ತೆ ಮನೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ತೋಟವಿತ್ತು. ಬೇಸಿಗೆ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು... ನಾನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಮಿಡುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಲೆತು ಮಿಡಿ ಮಾವಿನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜ್ಯೂಸ್

ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಿಲ್ಕ್ ಮತ್ತು ಬೂನ್‌ರ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗಾಗ ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ನೀಲ್‌ನನ್ನು ನೋಡಲು ಮಲಪ್ಪುರಮ್‌ಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ದಿನಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಜಾರ್ಜ್ ಮತ್ತು ರೇಚಲ್ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು, ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಲ್ಲಿ ದೇಶಗಳಡೆಗೆ ಹೋದರು; ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದರು. ಜಾರ್ಜ್ ಕತಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ, ರೇಚಲ್ ಬೆಹರೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದಳು. ರೇಚಲಳ ಪತಿ ಜೋಜಫ್ ಅಂಟೋನಿ ಬೆಹರೀನಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಮನಾಮಾದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿವಾಹದ ನಂತರ ರೇಚಲ್ ಸಹ ಮನಾಮಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಅವಳು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಆ ತರಬೇತಿ ಅವಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವಳು ಮನಾಮಾದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ನೇಮಕಗೊಂಡಳು. ಕೇರಳದ ನರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅರಬ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಲೈಕ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾರ್ಜ್ ಕತಾರ್ ರಾಜಧಾನಿ ದೋಹಾದಲ್ಲಿ ತೈಲ ಶೋಧ ಕಂಪನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ನೀಲ್ ಮಲಪ್ಪುರಮ್, ಕೇರಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನೌಕರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ರೇಚಲ್ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವು, ಅವಳು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಜಾರ್ಜ್ ಮತ್ತು ನೀಲ್ ಇನ್ನೂ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಸಹ ವಿವಾಹಿತಳಾಗಿದ್ದೆ. ಇದು 1985ರಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ರೂಪುರೇಷೆಯಾಗಿತ್ತು.

ನಾನು ಮೂರು ತಿಂಗಳನ್ನು ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆ. ನಂತರ ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಬಂದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಸ್ಥಳ ಕೊಲ್ಲಮ್‌ಗೆ ಹೊರಟು ಬಂದೆ.

‘ಮಲಪ್ಪುರಮ್, ತಿರೂರ್, ಕೊಲ್ಲಮ್... ವಿಚಿತ್ರ ಹೆಸರುಗಳು’ ಎಂದ ಪಾಲ್.

ನನ್ನ ಆರಂಭಿಕ ಜೀವನ ಈ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಈ ನಗರಗಳು ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೊಂದು ಆಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು. ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ನಗರಗಳು. ಕೊಲ್ಲಮ್ ಅರಬ್ ಸಾಗರದ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಅಷ್ಟಮುಡಿ ಸರೋವರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ರೇವುಪಟ್ಟಣ. ಸಮುದ್ರ, ಸರೋವರ, ಬಯಲು, ಬೆಟ್ಟ, ನದಿಗಳು, ಬ್ಯಾಕ್ ವಾಟರ್, ದಟ್ಟ ಕಾಡು... ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಉತ್ತಮ ಹವಾಗುಣವುಳ್ಳ, ಸುಂದರ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಕೊಲ್ಲಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾದರಿಯ ಹುದ್ದೆಗೆ ನೇಮಕವಾಯಿತು; ಆ ಚರ್ಚ್ ಸೇಂಟ್ ಥಾಮಸ್ ಚರ್ಚ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಮಿಷಿಯಾಗಿದ್ದೆ; ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕನಸುಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪಾರ್ಸೋನೇಜ್ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮನೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಚರ್ಚ್ ಪರಿಸರದೊಳಗಿತ್ತು.

ಚರ್ಚ್ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯರು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ಮಹತ್ತರ ಅಂಗಗಳಾದವು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಸಮಾರಂಭಗಳು, ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳು, ಮದುವೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳು, ದೀಕ್ಷೆ, ಈಸ್ಟರ್, ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅಲೊವೆರಾ ಗಿಡವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಈ ರಸವತ್ತಾದ, ತಿರುಳಿನ ಗಿಡದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದು.

‘ಇದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ... ನಿಮ್ಮ ಪಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಲೊವೆರಾ ಗಿಡಗಳು ಅಲಂಕರಿಸಿವೆ. ಅವಳೂ ಸಹ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು...’ ಪಾಲ್ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದ.

‘ಯಾರು?’

‘ನೀನಾ?’

‘ಈ ನೀನಾ ಯಾರು? ನೀವು ಪದೇ ಪದೇ ಇವಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ...’

‘ಅವಳು ದೇವತೆ, ನಾನು ಪೂಜಾರಿ...’

‘ಅವಳೆಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ?’

‘ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ...’

‘ಓಹ್... ಸಾರಿ!’

‘ಅವಳ ಮೊದಲ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.’

‘ಅವಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?’

‘ಹೂಂ...’ ಪಾಲ್ ನಕ್ಕ. ‘ನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಿ, ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರೇಮದ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.’

‘ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅನೇಕ ಪರಿಭಾಷೆಗಳಿವೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ?’

ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಮೌನ ಕವಿಯಿತು. ನನ್ನ ಮಸಾಜಿನ ಸದ್ದು ಮಾತ್ರ ಮಂದವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು...

‘ನಿಮ್ಮ ಅಲೊವೆರಾ ಗಿಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ...’ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ.

ನನಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷವಿರಬೇಕು... ಅದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಕೈ ಸುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಅಮ್ಮ ಬದುಕಿದ್ದಳು. ನಾನು ನೋವಿನಿಂದ ಒದ್ದಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲೊವೆರಾ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲೇ ಇತ್ತು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಬೆಳಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಮ್ಮ ತಕ್ಷಣ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಿಡದ ದಪ್ಪ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಂದಳು. ಮುಳ್ಳಿನ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಸುಲಿದು, ಅದರ ರಸವನ್ನು ನನ್ನ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ನನಗೆ ತಣ್ಣನೆಯ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಸಮಾಧಾನವೆನಿಸಿತು.

ಅಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ನನ್ನ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಅಲೊವೆರಾ ಎಲೆಗಳ ತಾಜಾರ ಸವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ನನ್ನ ಸುಟ್ಟ ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವ ಆ ರಸವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಸ ಹಿಂಡಿ ಹಾಕುವಾಗ ನನಗೆ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು: ‘ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಅಂಶಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮಿನರಲ್ಸ್, ವಿಟಮಿನ್ಸ್, ಎನ್‌ಜೈಮ್ಸ್, ಫ್ಯಾಟಿ ಆಸಿಡ್ ಮತ್ತು